

قضاء محتوم و مشروط

حضرت بهاء الله، حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

لوح رقم (14) - امر و خلق، جلد 1

۱۴ - قضاء محتوم و مشروط

لوحی از حضرت بهاء الله است قوله الاعلی: "هو السامع البصیر یا ثمرتی و یا ورقتی علیک بهائی و رحمتی محزون مباش از آنچه وارد شده اگر در دفتر عالم نظر نمائی مشاهده کنی آنچه را که هم و غم را رفع نماید. یا ثمرتی دو امر از امر حقیقی ظاهر و این در مقامات قضا و قدر است اطاعتش لازم و تسلیم واجب. اجلی است محتوم و همچنین اجلی است بقول خلق معلّق. اما اول باید بآن تسلیم نمود چه که حتم است لکن حقّ قادر بر تغییر و تبدیل آن بوده و هست ولکن ضرّش اعظم است از قبل لذا تفویض و توکلّ محبوب و اما اجل معلّق بمسألت و دعا رفع شده و میشود."

و در مفاوضات از حضرت عبدالبهاء است قوله العزیز: "قضا دو قسم است یکی محتوم و دیگری مشروط که معلّق گفته میشود. قضای محتوم آن است که تغییر و تبدیلی (تبدیلی) ندارد و مشروط آنست که ممکن الوقوع است. مثلا قضای محتوم در این چراغ آن است که روغن بسوزد و تمام گردد پس خاموشی آن حتم است ... همین قسم در هیكل انسانی قوهای خلق شده که چون آن قوه زائل گردد و منتهی شود البته متلاشی گردد... و اما قضای مشروط این است که هنوز روغن باقی است ولی باد شدید وزد و چراغ را خاموش کند این قضاء مشروط است و (* احتراز و *) محافظه و (* ملاحظه و *) احتیاط از این مثمر و مفید است اما قضاء محتوم که اتمام روغن چراغ است تغییر و تبدیل و تأخیر نیابد."

ORIGINAL